

רע"פ 2502/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2502/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפ"ג 31488-10-19 מיום 5.3.2020 שניתן על ידי כב' השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, אלי אברבנאל וחיה זנדברג

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד בתשבעאבגז

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח' זנדברג) בעפ"ג 31488-10-19 מיום 5.3.2020 בגדרו התקבל ערעור המבקש באופן חלקי על חומרת העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום בירושלים בת"פ 52366-11 (כב' השופטת ג' סקפה שפירא) מיום 16.9.2019, כך שעונשו הועמד על שמונה חדשי מאסר לריצוי בפועל.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע חמש עבירות של הפרת צו פיקוח על עברייני מין לפי סעיף 22 לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006. צו הפיקוח ניתן בשנת 2015 לאחר שהמבקש שוחרר מריצוי ענש מאסר לתקופה של עשר שנים, בגין ביצוע עבירות מין.

כעולה מגזר דינו של בית משפט השלום המבקש החל בהפרת צו הפיקוח שבועות ספורים בלבד לאחר מתן צו הפיקוח, כאשר התנאי שהופר הוא מהותי בצו הפיקוח. עוד נקבע כי מידת פגיעתו של המבקש בערכים המוגנים הייתה גבוהה. לנוכח האמור, ולנוכח ריבוי העבירות קבע בית המשפט מתחם עונש שנע בין שישה לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו של המבקש לעשרה חודשים לריצוי בפועל. בקביעת העונש התחשב בית המשפט לקולא בהודאת המבקש, נסיבות חייו המורכבות וחלוף הזמן. מאידך ולחומרא נשקלה חוסר הפנמת המבקש את הפסול שבמעשיו ואת חובתו לקיים את תנאי הפיקוח, מששב והפר אותם פעם אחר פעם, חרף אזהרות רבות שניתנו לו.

המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש. בית המשפט המחוזי החליט להפחית מעונשו של המבקש שני חודשי מאסר וזאת לאחר שמצא כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט השלום שיחס למבקש שהות ביחידות עם קטין כבן 15 שעה שעבירה כזו לא הופיעה בכתב האישום. בית המשפט המחוזי סבר כי אין מקום להתערב בעונש משהמבקש נמצא בראשיתו של הליך טיפולי ואין מקום ליתן לכך משקל מעבר לזה שנתן לו בית משפט השלום.

הבקשה למתן רשות ערעור

2. המבקש סבור כי יש ליתן לו רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ולהורות על העמדת עונשו על שישה חודשים כך שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות. נטען כי בית המשפט המחוזי טעה משלא העריך נכונה את ההליך הטיפולי בו הוא נמצא וכי שליחתו למאסר בעיתוי זה תוריד לטמיון את ההליך הטיפולי כולו. המבקש מוסיף וטוען כי מגפת הקורונה שפשתה בארץ ובעולם מצדיקה בנסיבותיו הימנעות משליחתו למאסר ממשי בשל הסיכון שעלול להיחשף לו בהיותו נמנה על אוכלוסיית הסיכון.

דיון והכרעה

3. דין הבקשה להידחות. בקשת רשות הערעור של המבקש מופנית כולה נגד חומרת העונש שנגזר עליו, כאשר במוקד הבקשה עומדת שאלת אופן ריצוי הענש. כהערת פתיחה יאמר כי שאלת המרת עונש המאסר בפועל לעבודות שירות לא עמדה בפני בית המשפט המחוזי ומסיבה זו הוא לא נדרש לה כלל ובית משפט זה מתבקש להידרש לה בפעם הראשונה במסגרת גלגול שלישי, כאשר טעם זה לבדו מצדיק דחיית הטענה.

לגוף העניין, כלל הוא כי בית משפט זה אינו נותן רשות ערעור על חומרת העונש למעט במקרים חריגים כאשר העונש חורג חריגה משמעותית ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה. המקרה שלפני אינו כזה. הענש שהוטל על המבקש בהינתן ריבוי מעשי העבירה בהם הורשע אינו חמור כלל ועיקר והוא מאזן את מכלול שיקולי הקולא והחומרא שעמדו לפני הערכאות קמא ואף נוטה לקולא.

בהתחשב בסוג העבירות, ההפרות החוזרות ונשנות ובצורך להרתיע מהישנות ביצוען, אין מקום להורות על המרת ענש המאסר בעבודות שירות. גם טענת המבקש כי יש להימנע ממאסרו הממשי בגלל מגפת הקורונה אין בה כדי להוות מפלט ממאסר מאחורי סורג ובריאח מששירות בתי הסוהר ערוך ומוכן ליתן מענה גם לכך (וראו החלטתי ברע"פ 2312/20 מלקו נ' מדינת ישראל בפסקה 7(7.4.2020)).

4. סוף דבר הבקשה נדחית ועמה נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע ענש המאסר.

המבקשית ייצב לריצוי עונש שביום 19.04.2020, עדהשעה 10:00 בימ"ר ניצן כשברשותו תעודת זהות.

ניתנה היום, כ"ב בניסן התש"ף (16.04.2020).

ש ו פ ט
